

MĚNOVÁ DOHODA
mezi Evropskou unií a Vatikánským městským státem
(2010/C 28/05)

EVROPSKÁ UNIE, zastoupená Evropskou komisí a Italskou republikou,

a

VATIKÁNSKÝ MĚSTSKÝ STÁT, zastoupený Svatým stolcem ve smyslu článku 3 Lateránské smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 nahradila dne 1. ledna 1999 měny jednotlivých členských států účastnících se třetí etapy hospodářské a měnové unie měna euro, přičemž mezi tyto státy patřila Itálie.
- (2) Před vznikem eura byly Itálie a Vatikánský městský stát propojeny dvoustrannými dohodami o měnových záležitostech, především dohodou *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*, uzavřenou dne 3. prosince 1991.
- (3) Podle prohlášení č. 6 připojeného k závěrečnému aktu Smlouvy o Evropské unii by Společenství mělo usnadnit nové projednání stávajících dohod s Vatikánským městským státem, pokud to bude nezbytné v důsledku zavedení jednotné měny.
- (4) Evropské společenství, zastoupené Italskou republikou ve spolupráci s Komisí a ECB, uzavřelo s Vatikánským městským státem dne 29. prosince 2000 měnovou dohodu.
- (5) V souladu s touto měnovou dohodou používá Vatikánský městský stát euro jako svou oficiální měnu a eurobankovkám a euromincím přiznává status zákonného platidla. Na svém území by měl zajistit používání pravidel EU pro bankovky a mince denominované v euru, včetně pravidel pro jejich ochranu před paděláním.
- (6) Tato dohoda neukládá ECB a národním centrálním bankám povinnost zařadit finanční nástroje Vatikánského městského státu na seznam (seznamy) cenných papírů způsobilých pro operace měnové politiky v rámci Evropského systému centrálních bank.
- (7) Měl by být zřízen společný výbor složený ze zástupců Vatikánského městského státu, Italské republiky, Komise a ECB, který by přezkoumával používání této dohody, rozhodoval o ročním stropu pro emisi mincí, přezkoumával přiměřenost minimálního podílu mincí, jež mají být uvedeny do oběhu v nominální hodnotě, a posuzoval opatření přijatá Vatikánským městským státem k provádění příslušných právních předpisů EU.
- (8) Pro řešení sporů vzniklých v souvislosti s plněním této dohody by měl být příslušný Soudní dvůr Evropské unie,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Vatikánský městský stát je oprávněn používat euro jako svou oficiální měnu v souladu s nařízeními (ES) č. 1103/97 a (ES) č. 974/98. Vatikánský městský stát přiznává eurobankovkám a euromincím status zákonného platidla.

Článek 2

Vatikánský městský stát neemituje žádné bankovky, mince nebo peněžní substituty jakéhokoli druhu, aniž by podmínky emise sjednal s Evropskou unií. Podmínky emise euromincí počínaje 1. lednem 2010 jsou stanoveny v následujících článcích.

Článek 3

1. Roční strop (v hodnotovém vyjádření) pro emisi euromincí Vatikánským městským státem vypočítá společný výbor zřízený touto dohodou jako součet

— *fixní části*, jejíž počáteční výše pro rok 2010 činí 2 300 000 EUR. Společný výbor může každoročně upravit výši fixní části s ohledem na inflaci – podle inflace měřené indexem HISC v Itálii v roce $n-1$ – a s ohledem na možné významné tendence ovlivňující trh se sběratelskými euromincemi,

— a *variabilní části*, jež odpovídá průměrné emisi mincí na osobu v Italské republice v roce $n-1$ vynásobené počtem obyvatel Vatikánského městského státu.

2. Vatikánský městský stát může rovněž emitovat zvláštní pamětní mince a/nebo sběratelské mince v letech, kdy Svatý stolec není obsazen. V případě, že v důsledku této zvláštní emise bude překročen celkový emisní strop stanovený v odstavci 1, hodnota této emise se započte proti nevyužití části stropu v předchozím roce a/nebo se o ni sníží strop pro rok následující.

Článek 4

1. Euromince emitované Vatikánským městským státem jsou identické s euromincemi emitovanými členskými státy Evropské unie, které přijaly euro, pokud jde o nominální hodnotu, status zákonného platidla, technické parametry, umělecké prvky na společné straně a sdílené umělecké prvky na národní straně.

2. Vatikánský městský stát předem Komisi oznámí návrhy národní strany svých euromincí a Komise zkontroluje jejich soulad s pravidly EU.

Článek 5

1. Euromince emitované Vatikánským městským státem razí Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato Italské republiky.

2. Odchylně od odstavce 1 může Vatikánský městský stát se souhlasem společného výboru zadat ražbu svých mincí u jiné mincovny v EU razící euromince, než která je uvedena v odstavci 1.

Článek 6

1. V souladu s čl. 128 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie se pro účely schválení celkového objemu emise členského státu ze strany ECB objem euromincí emitovaných Vatikánským městským státem připočte k objemu mincí emitovaných Italskou republikou.

2. Vatikánský městský stát oznámí Italské republice nejpozději do 1. září každého roku objem a nominální hodnotu euromincí, které zamýšlí v následujícím roce emitovat. Také oznámí Komisi zamýšlené podmínky emise těchto mincí.

3. Informace uvedené v odstavci 2 pro rok 2010 sdělí Vatikánský městský stát při podpisu této dohody.

4. Aniž je dotčeno vydávání sběratelských mincí, uvede Vatikánský městský stát do oběhu v nominální hodnotě nejméně 51 % euromincí emitovaných každý rok. Společný výbor každých pět let přezkoumá přiměřenost minimálního podílu mincí, jež mají být uvedeny do oběhu v nominální hodnotě, a může rozhodnout o jeho zvýšení.

Článek 7

1. Vatikánský městský stát může emitovat sběratelské euromince. Jejich emise se zahrnuje do ročního stropu uvedeného v článku 3. Emise sběratelských euromincí Vatikánským městským státem odpovídají pokynům EU pro sběratelské euromince, které mimo jiné vyžadují použití takových technických parametrů, uměleckých prvků a nominálních hodnot, které umožňují odlišení sběratelských euromincí od mincí určených pro uvedení do oběhu.

2. Sběratelské mince emitované Vatikánským městským státem nejsou v Evropské unii zákonným platidlem.

Článek 8

1. Vatikánský městský stát se zavazuje přijmout, a to formou přímého provedení do vlastních právních předpisů, případně rovnocennými postupy, veškerá vhodná opatření, jejichž cílem je provedení právních předpisů a pravidel EU uvedených v příloze této dohody v oblasti

- a) eurobankovek a euromincí;
- b) předcházení praní peněz, předcházení podvodům a padělání hotovostních a bezhotovostních platebních prostředků, medailí a žetonů a v oblasti požadavků na výkaznictví pro statistické účely.

Pokud dojde ve Vatikánském městském státě k vytvoření bankovního sektoru, seznam právních předpisů a pravidel uvedený v příloze se rozšíří, aby zahrnoval bankovní a finanční právo EU a příslušné právní předpisy a pravidla ECB, zejména požadavky na výkaznictví pro statistické účely.

2. Právní předpisy a pravidla uvedené v odstavci 1 provede Vatikánský městský stát v souladu s lhůtami stanovenými v příloze.

3. Komise každý rok přílohu aktualizuje, aby byly zohledněny nové relevantní právní předpisy a pravidla EU a změny stávajících předpisů a pravidel. Společný výbor následně rozhodne o vhodných a přiměřených lhůtách, ve kterých má Vatikánský městský stát provést nové právní předpisy a pravidla zařazené do přílohy.

4. Aktualizovaná příloha se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 9

Finanční instituce nacházející se ve Vatikánském městském státě mohou mít přístup k mezibankovním systémům zúčtování, provádění plateb a vypořádání obchodů s cennými papíry v rámci eurozóny za příslušných podmínek stanovených italskou centrální bankou se souhlasem Evropské centrální banky.

Článek 10

1. Soudnímu dvoru Evropské unie náleží výlučná příslušnost pro řešení přetrvávajících sporů mezi stranami vzniklých v souvislosti s plněním této dohody, které nemohly být urovnány v rámci společného výboru.

2. Pokud se Evropská unie (jednající na doporučení delegace EU ve společném výboru) nebo Vatikánský městský stát domnívá, že druhá strana nesplnila závazek plynoucí z této dohody, může věc předložit Soudnímu dvoru. Rozsudek Soudního dvora je pro obě strany závazný a obě strany učiní nezbytná opatření pro dosažení souladu s rozsudkem ve lhůtě stanovené v rozsudku.

3. Pokud Evropská unie nebo Vatikánský městský stát nepřijme nezbytná opatření k dosažení souladu s rozsudkem ve stanovené lhůtě, může druhá strana dohodu okamžitě ukončit.

Článek 11

1. Zřizuje se společný výbor. Výbor se skládá ze zástupců Vatikánského městského státu a Evropské unie. Delegace EU je sestavena ze zástupců Komise a Italské republiky společně se zástupci Evropské centrální banky. Delegace Evropské unie přijme dohodou svůj jednací řád.
2. Společný výbor zasedá nejméně jednou ročně. Ve funkci předsedy se každoročně střídá zástupce Evropské unie a zástupce Vatikánského městského státu. Rozhodnutí společného výboru se přijímají jednomyslně.
3. Společný výbor si vyměňuje stanoviska a informace a přijímá rozhodnutí uvedená v článcích 3, 6 a 8. Přezkoumává opatření přijatá Vatikánským městským státem a vyvíjí úsilí k vyřešení případných sporů vzniklých při provádění dohody.
4. Funkci prvního předsedy společného výboru zaujme při vstupu této dohody v platnost podle článku 13 Evropská unie.

Článek 12

Aniž je dotčen čl. 10 odst. 3, může kterákoli ze stran dohodu ukončit s roční výpovědní lhůtou.

Článek 13

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2010.

Článek 14

Měnová dohoda ze dne 29. prosince 2000 se zrušuje ode dne vstupu této dohody v platnost. Odkazy na dohodu ze dne 29. prosince 2000 se považují za odkazy na tuto dohodu.

V Bruselu dne 17. prosince 2009.

Za Evropskou unii

Joaquín ALMUNIA
člen Evropské komise

*Za Vatikánský městský stát zastoupený Svatým
stolcem*

Jeho Excelence arcibiskup André DUPUY
apoštolský nuncius v Evropské unii

PŘÍLOHA

PRÁVNÍ PŘEDPISY, JEŽ MAJÍ BÝT PROVEDENY	LHŮTA PRO PROVEDENÍ
Předcházení praní peněz	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15) Pozměněná těmito předpisy: Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/20/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 46) Směrnice Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici politicky exponovaných osob a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře (Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků (Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9) Rámcové rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vyšetřování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní (Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1)	31.12.2010
Předcházení podvodům a padělání	
Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6) Pozměněné těmito předpisy: Nařízení Rady (ES) č. 44/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 1)	31.12.2010
Nařízení Rady (ES) č. 2182/2004 ze dne 6. prosince 2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 1) Pozměněné těmito předpisy: Nařízení Rady (ES) č. 46/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2182/2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 5)	31.12.2010
Rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV ze dne 29. května 2000 o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (Úř. věst. L 140, 14.6.2000, s. 1) Pozměněné těmito předpisy: Rámcové rozhodnutí Rady 2001/888/SVV ze dne 6. prosince 2001, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2000/383/SVV o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 3)	31.12.2010

Rozhodnutí Rady 1999/C 149/02 ze dne 29. dubna 1999 o rozšíření působnosti Europolu na boj proti padělání peněz a platebních prostředků (Úř. věst. C 149, 28.5.1999, s. 16)	31.12.2010
Rozhodnutí Rady 2001/923/ES ze dne 17. prosince 2001 o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 339, 21.12.2001, s. 50) Pozměněné těmito předpisy: Rozhodnutí Rady 2006/75/ES ze dne 30. ledna 2006, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 40) Rozhodnutí Rady 2006/849/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterým se mění a rozšiřuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 330, 28.11.2006, s. 28) Rámcové rozhodnutí Rady 2001/888/SVV ze dne 6. prosince 2001, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2000/383/SVV o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 3) Rozhodnutí Rady 2001/887/SVV ze dne 6. prosince 2001 o ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 1)	31.12.2010
Rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ze dne 28. května 2001 o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků (Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 1)	31.12.2010
Pravidla týkající se eurobankovek a euromincí	
Nařízení Rady (ES) č. 975/98 ze dne 3. května 1998 o nominálních hodnotách a technických specifikacích euromincí určených pro peněžní oběh (Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 6) Ve znění: Nařízení Rady (ES) č. 423/1999 ze dne 22. února 1999 (Úř. věst. L 52, 27.2.1999, s. 2)	31.12.2010
Závěry Rady ze dne 10. května 1999 o systému řízení kvality euromincí	31.12.2010
Závěry Rady ze dne 23. listopadu 1998 a ze dne 5. listopadu 2002 o sběratelských mincích	31.12.2010
Doporučení Komise 2009/23/ES ze dne 19. prosince 2008 o společných pokynech pro národní strany a vydávání euromincí určených k peněžnímu oběhu (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 52)	31.12.2010
Sdělení Komise 2001/C 318/03 ze dne 22. října 2001 o ochraně autorského práva ke vzoru společné strany euromincí (KOM(2001) 600 v konečném znění) (Úř. věst. C 318, 13.11.2001, s. 3)	31.12.2010
Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2003/5 ze dne 20. března 2003 o prosazování opatření proti nepřípustným reprodukcím eurobankovek a o výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 78, 25.3.2003, s. 20)	31.12.2010
Rozhodnutí Evropské centrální banky ECB/2003/4 ze dne 20. března 2003 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukcích, výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 78, 25.3.2003, s. 16)	31.12.2010